

Apie du brolus, Varguti ir Skuputi.

Buvo kitados senukas, kuris turejo du sunus, nes kada atejo valanda smerties, paliko jiems gana dideli turteli; nes ne pamisino apie tai, kad už savo givastio padalit teisingaita turteli tarp dvieju savo sunu.

Viresnis brolis vandinosi Skuputis, kuris buvo labai skopus, mokejo jisiai apgaut savo artima del savo locnos naudos. Nes jaunesnis buvo vardu Vargutis, mego balavot su savo jaunais dragais, niekados ne galejo skatiko užezedit, darbo ne suvaktavo, o pazedumo ne žinojo, nes prie to viso turejo viena cnata, visados mego prigelbet savo artimui kuris buvo didesnem varge už jin, ir kad su paskutiniu smetoliu duonos, tai dalidavosi su kitais.

Abudu brolei labai galejo si nimirisio tevo labai, palaidojo jin iszkelmingat, o po tam pasidalino su turtu, katra tevas jiem paliko po savo smertei. Nes tegul Dievasmili koks tai buvo pasidalinimusi! Skuputis dejo piningus ant kruvutes, ir greit stundamas in save ir in broli sakidavo:

— Tai man, o tai tau.
Nes tankiause isz greitumo, du kart tiek del sava paindav, kiek del brolo duodavo. Ir teip su vis turtu skuputis padare, jog du kart tiek pame del sava kiek jaunesnis brolis aplaika.

Vargutis ne labai ka mokejo rokuot, nes mažu ir suprato jog jin brolis apgavo, nes del szventos tikibes, ne sake nieko ir pristojto ant visko. Giveno savo budu, kaip ir priesz nimirima tevo, gerdavo ir nieko ne dirbdavo, su ubagais dalidavosi pakol nieko ne teko ka aplaika po nebaszninku tevi.

Kada jau badas ant tikro pradejo skverbtis, Vargutis nuvejas pas broli, prasidamas kad jiam prigelbetu. Nes Skuputis ant to net užpiko ir pasake, jog pats yra kaltu, jog ne mokejo savo turto cedit, nes jis jau turi paczia ir vaikus, tai turi juos maitit, o ne jin.

Vargutis daug broliui ne lino in akis, nes atsiduso sunki, ir pastanavijo kelaut in svieta.

Buvo tai žiemos laike, Vargutis ejo sau smagei, ir jau gera gala, nuvejo, kad szitai pamate priesz save seneli, kuris vos vilkosi ant koju, ir teip ne saugei ejo, jog puole in grabe prie kelo, kuri buvo pilna sniego, ir dingo visas isz akiu, nes Vargutis pamates, tai szoko in grabe ir isztrauke senuka už pecziu.

Senelis jau ketino nusiduot in tolimesne kelone, kad szitai Vargutis pamate jog senelis kada in grabe inpuole, pamete sniege savo kepure ir pirsztines. Numes savo locna kepure ir pirsztines, padave sene lui ir paskutini varini pininga kad senelis galetu pakeleje užeit in kokia karczema iszsi-puskvatierki arielkos, o pats, atsisveikines su seneli nusidave in tolimesne kelone, kad greiciau suszilt, ba szaltis buvo neiszpaskaitinas.

Eina ir eina, nes [vis nieko ne gelbsti, szaltis rodos kozna karta didinosi, ant kart pamate vidukeli savo kepure ir pirsztines, kuriais ne persenei buvo daves del senelo.

Nusidivino labai nes daug nemislidamas szoko paimt. Tuom kart kepure, rodos kad giva, pradejo slinkt ant sniego o pirsztines paskui jia. Vargutis pradejo begkt paskui, ir joku spazabu, [ne galejo jeis pagaut. Jau vargutis pradejo pikt, reke, grumojosi, nes visas buvo ant tuztio, bego kaip be proto in giluma girros, te-nais kur jio kepure ir pirsztines vede.

Ant kart pamate priesz save maža stubele, rodos kad isz zemes iszaugo. Duris atsidare, kepure ir pirsztines inejo in stubele, o Vargutis paskui. Apsidare, o cze tas pats senelis sedit prie pecziaus, kuri izgelbejo isz sniego, kuriam buvo padovanojas savo pirsztines ir kepure.

Vincukas su motina iszkeliavo, In Dzunkszena nuvažio, Nes motina yra labai nusiminus, Kad tevas yra teip pasivelines.

— Kur Vincuko tevas?

— O tu ka nori czionais? — užklause senelis, su nuduotu divu.

Vargutis nusidivino labai ir paklause:

— Kokiu spazabu, seneli, atejei toki tolisma kele, greiciau už mane? Ar manes ne pazinsti?

— Matai tu jio! o ne klause koku spazabu tave czion atvede tavo pirsztines ir kepure? Ziurek da ir ant stalo užszoko patis. Ne klause apie nieko, nes kad mane izgelbejei nog smerties tai praszik ka tik nori o viska iszpildinsiu.

— Jaga teip seneli, atsake Vargutis, tai pavelikit man pirmiause suszilt juso stubeleje, o paskui duokit man ka už valgit.

— O tu padukias jaunikaite, — kalbejo senelis — suszilt in pavalgit tau norisi, o ne zinai jog yra ant svieto daug geresniu daigtu. Na, gerai ir tas tavo praszimas bus užganadintas, ssek prie pecziaus ir suszilk, o pasidrutink szituom valgiu ka randasi ant stalo, paskui ir nakvine gausi kad sau gerai galetum atsilset.

Vargutis susziszilde, pasidrutino gerai, iszsimiegojo kiek norejo, anksti rite pradejo rengtis in kelone.

— Palauk — tare senelis — zinau asz, jog bada kenti, noriu kad primtum nog manes dovana. Imk szita krepziuka, bagotistes jis tau ne duos, nes nog bado tave visada apsaugos. Kiek kartu valgit užsimanisi, mesk jin ant stalo ir isztark szituos zodzius:

Hei, krepzeli ne izbaigemas, Duok man valgit isz sava, o tuojaus turesi tiek valgit in gert, kiek tik užsimanisi, ar del sava ar del kitu.

Senelis priesz jin pamegino užkeikta krepziuka. Vargutis ne galejo isz džiaugsmo ne zodzio prakalbet, tik tai metesi in kojas seneliui dekadovamas jiam už puikia dovana, ir ne ejo tola in svieta, tik tai nusidave tiesiog namon.

Po tam turejo ka gert ir valgit ir daugiau nieko ne reikalavo.

Nes in kelinta diena nusibodam vienam givent, pastanavijo per tai užprasit savo svaine ir broli, pasigirt priesz juos su savo dovana. Szirdingas Vargutis užmirezo kaip jin brolis apgavo ir isz namu iszvarė, kada atejo praszit, pagialbos isz szirdies norejo savo broli su paczia pavieszint.

Anas ilgai davesi save praszit, ba ne galejo tiket kad pas jin kas rastusi, ir žinojo, jog tik tai tuzti kampai pas Varguti randasi. Ant galo davesi save perprasit, apsi-redes kaip rodos ant jomarko, ir nu-ejas in stuba rado Varguti sedinti už stalo, priesz jin gulėjo kepalas juodos, druskos ir užbonelis vandenio.

Ant tokio priemimo Skuputis labai užpiko, pati jio [susuko lupas, nes nieko ne sakidami norejo eit per duris, kad szitai Vargutis stoji ir pasake kad butu kantis in palauktu truputi. Izeme isz kieszeniaus užkeikta krepziuka ir trenkdamas in stala pasauke: Niekas isz jius ne gal atmint, Ne savo galvoje paimt,

Kaip tik tai pasakisiu, Tuojaus del jius parodis; Hei krepzeli ne izbaigemas, Duokie valgit isz sava.

Krepziukas tuojaus atsida-ri, tris virukai iszszoko, stala su skoterte užtiesi ir ant stalo priprovi visokių valgiu ir gerimu. Kada Vargutis sau gerai prisigere, o Skuputis tuojaus jin apgavo, ba apmaini ant krepziuko moline duduke ir nuego namon su savo pacze.

Kada Vargutis izspagiri-jo, nes jau po laik, ba tik tai krepziukas duduke, isz piktumo užszvilpi karta ir trenki in zeme, o kada badas vela davesi in zenklus, nusidavi pas broli kad tas jiam sugrazintu jio krepziuka. Nes Skuputis ne norejo ne szneket, už kalnieraus pagriebe Varguti ir iszmetė laukan.

Vargutis pasikasi sau galva ir su verkimu vela nusidavi pas ta pati seneli ir tari: — Milimiauses mano teveli, gelbek mane vargza. Krepziuka atidaviau savo broliui, o pats dabar turiu mirt isz bado!

Senelis pavalgidino, nes tuom kartu davi jiam sidabrinai krepziuka, ir kad isztartu tuos paczius zodzius ka ir špirma, tai iszszokis szeszi smagus virukai ant jio paliepimo.

Vargutis vela sau per tris dienas gere ir valge, nes ilgiau ne galejo isztrivot nepardo naujos dovanos broliui, ir vela užpraszi pas save broli in sveczius. Skuputis vela atejo pas broli, o kada pamati sidabrinai krepziuka, apgirdes broli apmaini ant tabakierkos ir nuego namon.

Ant rytojaus kada iszsziblai-vi Vargutis, nes žiuri kad krepziuko ne yra... O valgit užsimani nes kentoje nebangelis, o po tam da karta nusidavi pas ta senuka ir paszaukai.

— Brangiauses mano seneli sugrieszinau ir Dievas mane už tai koroje, sidabrinai krepziuka permainiau ant tabakierkos! Susimilk seneli, padovanok da karta viena krepziuka, o melsiuosi už tave pakol gyvas busiu.

— Ne! — atsaki senukas ne mokejei giluki užlaikit, per tai dabar kensz bada!

— Ach seneli, susimilk da karta ant manes, o pamatisi jog szita karta pasitaisisiu. Ne zinai kas man atejo in galva kad geriau nes jaucziau jog no szedien daugiau ne gersiu, o dirbsiu teisingai, o ka duosi tai ne vagis ne pavogs, ir jau niekas manes ne apgaus.

Ir teip ilgai praszesi senuko pakol tas ne prisilenki ant Varguties praszimo.

— Te szita krepziuka auk-sini; isz kurio ant tavo paliepi mo iszszokas net dvilika smagus bernuku kaip reik. . . Nes, ka da jau busi užganadint, tai ne užvirezsk pasakit.

— In krepziu musztukai! ba jagu to ne pasakitum tai galetu tave ant smert primuzt.

Vargutis net paszoko isz džiaugsmo: bego ka greiciau se namon, nes ant pusiaukelo užsimani valgit, mete in zeme aukisini krepziuka ir paszauk-i.

Hei krepzi ne izbaigemas, Duok valgit isz sava. Ant kart izszoko isz krepziu dvilika dideliu kaip arzuo lu viru su storom lazdom, ir pradejo nebaga pliekt o szauki po koznam ipui: Tai ne krepzisi ne izbaigemas! Tik tai krepzisi skuros pliekemas!

Ne gerk! o dirbk! Ne gerk! o dirbk!

Vargutis kaip apszutintas szokinejo ir reke kiek tik instengi, o dvilika lazdu vis plieke ir plieke, ant galo prisimini zodzius pasakitus per senuka ir paszauki:

— In krepzi musztukai! ir tuojaus sulindo in krepzi.

Vargutis dabar suprato, jog už daug senelo geradejiste naudojo ir pamislinio jog tai tikrai buvo Dievas — ba kasgi tokius daigtus galetu turet? Pastanavijo per tai nog tos dienos teisingai dirbt ir Dieva garbint nes krepzi ketino broli atiduot.

Sugrieszes namon nuego pas broli skuputi, o tas grazei ir meilei priemi ir paklausii ar ne turi vela kokio krepzisi.

— Turiu broluk, nes ne skurini ne sidabrinai nes auk-sini, o isz jio iszszoka net dvilika smagių bernuku, o kaip pradeja vieszint tai ha, ha, ha! — Ar zinai ka broluk, — tari Skuputis atiduok tu man ta krepziuka o asz tau anuos du sugrazinsiu.

Ir teip brolei apsimaini su krepziukais, Vargutis gavo skurini ir sidabrinai krepziuka o skuputis atidavi auk-sini. Skuputis veli melino jog broli apgavo, greitai nusidavi namon, ir užpraszi visus savo kaiminus ant balaus, o kada suvejo daugibe kaiminu, trenke krepzi ant stalo ir paszauk-i.

Nieks isz jius ne atmins, Ne savo galvoje paims, Kaip tik tai pasakisiu, Tuojaus del jius parodis; Hei krepzi ne izbaigemas, Duokie valgit isz sava!

Krepziukije uždundejo ir iszszoko dvilika smagių bernuku ir pradejo in visas szales mosuot su savo lazdom ir pradejo szaukt:

Tai ne krepzisi ne izbaigemas! Tik tai krepzisi skuros pliekemas!

Ne gerk! o dirbk! Ne gerk! o dirbk!

Koznas isz svecziu gavo pliekt ne mažai, o labjause Skuputis, ir kas zin kas butu atsitikcia, gal ne Vargutis butu ant to laiko atejas, o kuris brolo pasigailejo ir paszauki ant pliekiku:

— O in krepzi musztukai!

Viskas tuojaus apsimalszino bernukai iszzniko, o sveczei kaip stimos namon bego.

Skuputis drebėdamas visas isz skausmo ir iszgaszcio zeg nojosi, galva kasi ir ant auk-sinio krepziuko isz szalies žiurejo.

— Apsimalszink brolau, — tari Vargutis, — ir mane tas pats patiko, ka ir tave, nes tai yra del mus dvieju geras pamokinimas. Asz jau nustojau tinginiaut ir but girtuoklu o tu nustok butie apgaviku ir skupum o mileikimas kaip Dievas prisaki. Pas mane randasi abudu krepzeli ir vela tu-resime džiaugema, giluka ir meile.

— Gerai sakai, brangus Varguti, nog szios dienos bus tarp mus szventas pakajus, o tas ka buvo tarp mus tegul eina in užmirsia. Du brolei su sikabine vienas kita szirdingai pabucezo ir persiprasze gyveno kaip Dievas prisaki ir nau dojo isz krepziu valgi ir gerima, o aukisini krepzi nuskandino upeje.

Strenu ne pakele, szauke Die-vuli!

Niekas ne galejo pro taje grin-cze ejti, Turejo kita ulizeze prasilenkti, Ant galo pradejo rupeziuotis, Vienas kita už plauku pe sziotis.

Kada paliejonas pribuvo, Tada vesiles pabaiga buvo, Dieve duok laiminga gyvenima, O tuom laik bus gana.

Ten kur apie Pittsburgha, Ne sakysiu miestelo varda, Megsta kend-s merginos, Ir tai konia visos.

Už centa gali prisasivinti, Kad ir in Azije nusigabenti, Tai lig butu ne gražu, Ir begedes su visu.

Tame miesteli je ya sportu-kas, Iszlaizytas versziukas, Labai galingu nusiduoda, O tankei paliemonas su palka duoda.

Skulkino peczeja, Pensylvanijos gubernijoje, Kaip tik parveza alauns, Tai sveczius gauna tuojaus.

Atsivelka su bilems ir revol-vereis, Ir su kitokeis innageis, O jagu alauns ne duoda, Tai žmogeli in kalli duoda.

Ne senei keli girtuoklei, Kaip beragei gyvulei, Kaip ne likosi in grince in-leisti,

Tai net armonika supjauste.

Tai jau ne kas, Jagu vyras asilas, Jagu bobos nesuvaldo, Tegul jin žailbas suskaldo!

Ten kur Bostone, Vyras boba pragane, Net Konektike užtkio, Bet josios nepaliko

Inkiszio in dzela, Ba niekas ne dave bela, Jagu nulepauis vyras, Tai jau szirdeles ne kas,

Da apie viena triksa zinau, Tam miesteli je girdeja; Bet da palauksiu, Kitu kartu užsakus iszszauk-siu.

Apie Skrantus buvau ant ba-laus,

Ant kriksztinu buvo gana alauns,

Gaspadoris ne pavidejo, Ba bankieta turejo.

Su alum net laistes, Rodos sodomije dariesi! Ant pagalos susivaidino,

Ir kumas kumai nosi paga-dino.

Bet ir kumui gerai užmokejo, Kaktoje bjauze skyte apturejo,

Net saidvokai ne iszistovejo, Per ka miestas bledes aptu-rejo.

Gerai darote vyrucezi, Kad muszitis, tai drucezi,

Jagu su kuom muszitis ne turi, Tai saidvoka pleszti gali,

O jagu viena nubelsi, Tai Lietuviu varda pakelsi.

Aplink Brooklyną bjauzei at-sitiko,

Vaikina nelaime užtkio, Ir tai gulint lovoje,

Atsirado keturi paliemonai stuboje;

In lakupa nugabeno, Kur per naklete dejavo.

Ant rytojaus 14 dol. užmo-keio,

Bet ir linksmybe turejo, Sudze szluba dave,

O paskui vesile padare. Isz pradzius niekas ne pribuvo

Ba karczemos atidarytos buvo, Bet kada karczemos likos už-darytos,

Mislino kad gaus atsigerti, Ir piningo ne užmoketi,

Vienas su alauns baczkute, In kupra kitam mete;

Tai ir szendien sveikatos ne turi, Strenu ne pakele, szauke Die-vuli!

Juo kai

Pati:— Mano mieliausias vyreli, ar zinai, kad asz turiu iszvažiuoti in kelione ant tulo laiko.

— O tai delko, kur ir ko?

— Tai matai, krianzczius per klada vietoje del spacie-riaus, pasiuvo rubus del kelio-nes.

— U-gi kam tu toki puiku ziegori sumuszai.

— U-gi broleli, kaip ta ziegoriu nupirkau, tai ne turu pa kajauns namieje ir kadai tik pa reinu isz miesto, tai pati kaip pasitutus piestu ant manias szo ka ir su pirsztu rodidama ant ziegoriaus szauke:

Dave szliuba Astorini.

Visas svietas kalbejo apie zenybas milionieriaus Astorio kuris turi in 45 metas su mergeite 20 metu senumo o priek tam yra atsiskyras su savo pirmutinia paczia. Niekas isz protestoniszku kuningu ne norejo suriszi mazga moterystes, nes atsirado Rev. Joseph Lambertas isz Providence, R. I. kuris sutiko ant suriszimo mazgo moteristes. Badai už savo darba ap-laike 1000 dolerių, nes tikrai niekas negali tai patvirtyt.

KIEK SVERI?

Jagu troitini ant vogos, tai gal isz priezasties stoko nestuotvimo, arba gal isz priezasties silpnu viduriu ir blogo sumalimo. — Prigelbek viduriams veikti per naudojima gyduoles po vardu

Severos Bitterei Viduriams

Ar turi silpnus Nervus?

Niekas teip greitai žmogu suvargina kaip suirusi ir nusilpneti Nervai. Ar ne esi nervotas? Kodėl nepaisai ant tokios nemalaziaus ligos? Bandyk imti

SEVEROS NERVOTONA

Ji ant ju veikia gamtiszku budu, stiprina, suteikia ramybe ir pasili ir daleidzia nervu celems tverti nervu spekas.

Preke : \$1.00.

Po tam pasidaro szlekcziau

Po paprastam perszalimo, tas lengvas kosulis arba krogulis, gal pastoti balsi plaucziu liga, apsi-sergek save su lengvu iszgydimu per

Severos Balsama Plaucziams

Severos Vaistus gali gauti artimiausioj Aptiekioj. Pasakyk aptiekoriui stacziai, kad nori Severos ir nepriimk joku kitu. Musu Vaistai turi užrasza Lietuvoszkj kalboj. Reikalauk Daktariszko patarimo. Gausi ji dovanai.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

NAUJA KNYGA

-PO VARDU-

PRIEJGAUSES MOKSLAS ANGLISZKO LIEZUVIO BE PAGIALBOS KITO.

Yra tai prakticiausne knyga kokios lig szekli Lietuvio turejo. Ir teip sudeta, jog ka tik tai pribuvias Grinorius isz Lietuvos gali in trumpa laika pats per save iszmokti Angelskai sziek tiek kalbet.

Toji knyga drozei apdarita in Francuzini raudoena adidima ir kasztuojie tikait \$1. Kasztus nusimintus mes apmokame.

SAULE Mahanoy City

LAIMINGOS DIENOS.

Tik tas yra geriausias daktaras, kuris

žmonems ka pirmiau gyvenimas buvo pilnas kartumo ir kankeis, del ligas varginimo, kaip aršiansio neprietellans žmogaus: vienok kaip Philadelphia MEDIKAL KLINIKOS, daktaras padare tikra prietelliską ranka ir geras liekarstj pagalbu, tad tuojaus apturejo save gery sveikata ir vel pastajo isgydytims LAI-MINGOS DIENOS.

KAD PHILA. MED. KLINIKA, isgy-do greit, gerai, teisingai, ligos nasti-naujina ir daugiaus isgydo kaip kiti daktarai; tad nepasigyrimai kaip kiti patys save augstina, o negali darodyti, kad ka geriau isgydyt; bet PHILA. MED. KLINIKA žmogus geria. Is daugybe padekavoniu patij isgydyti. Ka rase:

Sirdingai dikaavoji ir tegul Jums Dievas atgrodina, kad Jis keliavimz serganai taip is-izgydymas kaip mane.

Mano liga, kuri pirmiau kankeis, tad jau visai atsigudijimui prapuo: ar tai lygia ar padar visada jasduosi sveikas ir nieko nekauda, gerai vagiuo, taip, kad kiti geria man, kides geros sveikatos. Vardas Philadelphia Med. Klinikos tegul pasizina su visiu Amerik.

Su gudone W. Zbronskis, 140 Byller St. Muskoge, Mich.

Arz Julijonas Adomaitis, duoda žinoti, kad jis sveikas ir padidavo už geres liekara, tad taip greit mane isgydyt. Dabar iszrasi šir-dingai isz nervuoziu dazgais czydis.

Mr. Julius Adams, GUODOTTIS TAMBOTOS: Prapuo at dvaras damas PHILA. MED. KLINIKAI už augstingai man sveikatos. Kaip tik palogius gert liekara ir isigijo. Dabar jasduosi sveikas ant visko. De-tavoju už rodj ir geras liekara, kad taip greit mane isgydyt. Todai atvira dikaavoji, kad ser-ganti žinoti kur reik kreiptis, kad aptureti gery sveikata. Tadi daktarai visada yra verti pasizina mo ir gudones.

Su ktra gudone, Bernasius Grudniskas, Port Henry, N. Y.

THE PHILADELPHIA MEDICAL CLINIC, paties gubernatoriaus legalizuota. Kaip daugeli, teip ir tave gali isgydyt nuo: skandėjimo sanariuos, gė-lina kauluoso, pečinos, šonuse, kejo-se, rankose ir kitur. Nusilpnėjima, su-los nubiegina nuo suaugzastes, nery ir kraujo ligas, inkstu, kepeni, ir viduriu ligas: kosulio, širdies, galvos skan-dėjimo, blogas sapnus ir visokias užsi-krėdijas piklas ligas, teip ir moteriu visokias ligas ir kurios tik užpuola ant žmogaus nealaimės ir varginimo. Prisi-asiskabiki, jel toki gyveny, aprasyk, litra lietuviskai, aptureti tai tikra prietelliską rodą, nes šitas geras KLINIKAS, labai pasekmingai isgydo šviecias ir seniau užpuolusias ligas.

Visada rasyk isz tiels, ne kitur bet ant šito tikro Klinikos adreso:

The Philadelphia Medical Clinic 1117 Walnut St. Philadelphia, Pa. Valandos : nuo 10 iki 4 po piet. Nedėlioj nuo 10 iki 2 po piet. Užrašius ir Pėnytyj nuo 6 iki 8 valand

